

Sygn. akt II K 168/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR M. A.

Protokolant: Marta Mazur-Dziuba

Za Prokuraturę Rejonową w Kędzierzynie-Koźlu – nikt, zawiadomieni prawidłowo.

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013r. sprawy

1. M. G. (1) - syna S. i S. z d. S., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 31 grudnia 2012r. do 05 stycznia 2013r. w K. os. (...) (woj. (...)) działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. G. (1) po uprzednim demontażu elementów torowiska zabrał w celu przywłaszczenia 340 śrub mocujących oraz 80 szt. płyt stopowych łącznej wartości 421,20 zł, czym działał na szkodę (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

2. D. G. (1) - syna S. i S. z d. S., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 31 grudnia 2012r. do 05 stycznia 2013r. w K. os. (...) (woj. (...)) działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) po uprzednim demontażu elementów torowiska zabrał w celu przywłaszczenia 340 śrub mocujących oraz 80 szt. płyt stopowych łącznej wartości 421,20 zł, czym działał na szkodę (...) S.A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I

uznaje oskarżonych **M. G. (1) i D. G. (1)** każdego z nich, za winnych tego, że w okresie od 31 grudnia 2012r. do 05 stycznia 2013r. w K., na terenie stacji towarowej K. (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu po uprzednim demontażu elementów torowiska zabrali w celu przywłaszczenia 340 śrub mocujących oraz 80 szt. płyt stopowych łącznej wartości 421,20 zł, czym działali na szkodę (...) S.A., to jest popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk orzeka wobec obu oskarżonych kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II

na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej w punkcie poprzedzającym kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu M. G. (1) na okres 3 (trzech) lat próby,

III

na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu D. G. (1) na okres 3 (trzech) lat próby,

IV

na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego M. G. (1) w okresie próby pod dozór kuratora,

V

na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego D. G. (1) w okresie próby pod dozór kuratora,

VI

na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec obu oskarżonych grzywny w wysokości po 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

VII

na podstawie art. 627 kpk zasądza od obu oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe to jest poniesione w sprawie wydatki w kwotach po 90 (dziewięćdziesiąt) złotych oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych obciąża obu oskarżonych opłatą w kwotach po 200 (dwieście) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 05 stycznia 2013r. około godz. 10.20 funkcjonariusze SOK K. D. R. (1) i M. K., w ramach wykonywanych czynności służbowych zauważyli, że na torowisku stacji towarowej K. (...) znajduje się trzech mężczyzn. Podczas obserwacji stwierdzili, iż młodzi ludzie rozkręcają tory. Elementy metalowe składowali w jednym miejscu od strony ul. (...). Następnie zaczęli je przenosić na drugą stronę, czyli od ul. (...). Widząc taką sytuację, D. R. (1) zgłosił o zdarzeniu dyżurnemu zmiany, który wysłał na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy SOK w osobach B. M. (1) i M. H.. Po krótkim czasie funkcjonariusze ci zauważyli jadący samochód, znacznie obciążony, w którym siedzieli opisani przez D. R. (1) mężczyźni. Wszyscy funkcjonariusze udali się za wskazanym pojazdem, który kierował się w stronę Z.. Samochód wjechał na teren punktu skupu złomu (...) w Z.. Wówczas funkcjonariusze SOK drogą telefoniczną zawiadomili o stwierdzonym zdarzeniu dyżurnego Komisariatu Policji w Z.. Kiedy po sprzedaży elementów torowiska sprawcy kradzieży wyjeżdżali z terenu punktu skupu złomu, zostali zatrzymani. Po wylegitymowaniu okazało się, że są to bracia D. i M. G. (1) oraz P. N.. Na miejscu ujawniono elementy torowiska w postaci śrub mocujących i płyt stopowych. Zostały także okazane przez pracownika (...) faktury zakupu podobnych elementów torowiska w dniach 31 grudnia 2012r. i 04 stycznia 2013r.

Ujawnione elementy metalowe w punkcie skupu złomu w Z. zostały odebrane za pokwitowaniem przez pracownika (...) S.A. Rejonu Administrowania i Utrzymania (...) w K., do którego należy torowisko stacji towarowej K. (...), z którego dokonano kradzieży tych elementów. Pokrzywdzony wycenił wartość tych elementów torowiska na kwotę 421,20 zł.

W trakcie wykonywanych czynności zostało ustalone, że bracia D. i M. G. (1) sprzedali podobne elementy torowiska w tym samym punkcie skupu złomu także w dniach 31 grudnia 2013r. i 04 stycznia 2013r., a w dniu 05 stycznia 2013r. wspólnie z P. N.. Co do tego ostatniego, z uwagi na wartość skradzionych elementów metalowych, postępowanie zostało umorzone wobec stwierdzenia popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Dowód: - zeznania świadka D. R. – k. 78-79,

- zeznania świadka B. M. – k. 79,
- zeznania świadka D. C. – k. 13, 47,
- wyjaśnienia M. G. – k. 31-32, 54, 78,
- wyjaśnienia D. G. – k. 35-38, 52, 78,
- zawiadomienie o przestępstwie – k. 6,
- pokwitowanie – k. 7,
- rachunki – k. 9-11, 48-50,
- postanowienie o umorzeniu dochodzenia w części – k. 55.

M. G. (1) jest kawalerem. Nie pracuje, nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Pozostaje na utrzymaniu matki. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie ma żadnego majątku. W przeszłości nie był karany. Do tej pory nie leczyl się psychiatrycznie, ani odwykowo.

Dowód: - wyjaśnienia M. G. – k. 78,

- dane o osobie – k. 44,
- dane o karalności – k. 19.

D. G. (1) legitymuje się wykształceniem średnim. Wyuczonego zawodu nie posiada. Jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się z prac dorywczych na terenie kraju i poza granicami. Jest kawalerem. Nie ma osób na utrzymaniu. Nie posiada majątku. Do chwili obecnej nie był karany. Nie był też leczony psychiatrycznie, ani odwykowo.

Dowód: - wyjaśnienia D. G. – k. 78,

- dane o osobie – k. 45,
- dane o karalności – k. 20.

Podczas postępowania przygotowawczego oskarżeni M. G. (1) i D. G. (1) przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu. Obaj wyjaśnili szczegółowo, jak doszło do kradzieży elementów metalowych z nieczynnego torowiska. Przed Sądem podtrzymali swoje wyjaśnienia.

Dowód: - wyjaśnienia M. G. – k. 31-32, 54, 78,

- wyjaśnienia D. G. – k. 35-38, 52, 78.

Sąd zważył, co następuje:

przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło winę i okoliczności czynu popełnionego przez oskarżonych M. i D. G. (1).

Za podstawę ustaleń w zakresie stanu faktycznego Sąd przyjął zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, a to D. R. (1), B. M. (1) i D. C. (2) albowiem – w ocenie Sądu – korespondują one ze sobą, są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. To na ich podstawie Sąd ustalił, że faktycznie bracia M. i D. G. (1) zabrali w celu przywłaszczenia elementy torowiska. Wskazują na to głównie zeznania wskazanych świadków, w których Sąd nie dopatrzył się żadnych luk logicznych, niekonsekwencji, czy też elementów konfabulacji, które mogłyby pozbawić te

zeznania waloru wiarygodności. D. R. (1) był bezpośrednim świadkiem demontażu elementów torowiska przez braci w dniu 05 stycznia 2013r., a B. M. (1) widziała, jak mężczyźni z tymi elementami pojechali do punktu skupu złomu, gdzie zostali zatrzymani. Pozostałe dowody z dokumentów takie jak: zawiadomienie o przestępstwie, pokwitowanie odbioru elementów torowiska, rachunki sprzedaży złomu, jak również wyjaśnienia oskarżonych, potwierdzają i uzupełniają relacje świadków, toteż wobec powyższego Sąd potraktował je jako w całości wiarygodne. Na podstawie tych dowodów Sąd nadto ustalił, iż miejsce kradzieży znajduje się w K. na osiedlu (...), w kierunku osiedla (...), czyli na terenie stacji towarowej K. (...), a nie na terenie osiedla (...).

Wobec powyższego Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych. M. i D. G. (1), nie dość, że przyznali się do zaboru elementów torowiska w dniach od 31 grudnia 2012r. do 05 stycznia 2013r., kiedy to zostali zatrzymani praktycznie na gorącym uczynku, to na dodatek w sposób dosyć szczegółowy podali, w jakich okolicznościach do tego doszło. Sąd nie miał wątpliwości, iż faktycznie w tym okresie czasu bracia dokonali kradzieży elementów metalowych na nieczynnym torowisku.

Zabór cudzej rzeczy i objęcie władztwa nad nią stanowi kradzież i jest to czyn karalny. Oskarżeni dopuszczając się na terenie kolejowym demontażu elementów torowiska i zabierając w celu przywłaszczenia śruby mocujące i płyty stopowe, dopuścili się czynu o którym mowa w art. 278 § 1 kk, który stanowi, iż podlega karze ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Właścicielem torowiska jest (...) S.A. Rejon w K.. Pokrzywdzony wartość skradzionych elementów wyciemnił na kwotę 421,20 zł. i odzyskał je z punktu skupu złomu w Z.. Bracia działali wspólnie i w porozumieniu. Razem decydowali o kradzieżach i wspólnie ich dokonywali. Słusznie zatem oskarżyciel zakwalifikował czyn zarzucany oskarżonym jako przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. Oskarżeni działali w okresie od 31 grudnia 2012r. do 05 stycznia 2013r., a więc w krótkich odstępach czasowych, w sposób zaplanowany, w tym samym miejscu, a pokrzywdzonym w każdym wypadku jest (...) S.A.

Za popełniony czyn Sąd wymierzył obu oskarżonym kary według swojego uznania i w granicach przewidzianych przez ustawę. Wymierzając kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, zachowanie się oskarżonych i ich warunki osobiste. Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął dotychczasową niekaralność M. G. (1) i D. G. (1) oraz ich przyznanie się do winy. Sąd miał również na uwadze z jednej strony, by dolegliwość kary nie przekroczyła stopnia winy, a z drugiej – stopnia społecznej szkodliwości czynu. Elementem wpływającym tak na rodzaj, jak i na wysokość orzeczonej sankcji były w decydującej mierze przebieg zajęć, motywacja sprawców działających z niskich pobudek w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a także ich sytuacja życiowa. Oskarżeni są bardzo młodymi ludźmi, a M. G. (1) niedawno osiągnął pełnoletniość. Sąd nie znalazł podstaw do wymierzenia oskarżonym ani innego rodzaju kary, ani w niższym wymiarze. W ocenie Sądu orzeczone kary winny być wystarczająco dolegliwe, aby każdy z oskarżonych zrozumiał swe błędne postępowanie i zmienił je na przyszłość. Tak więc Sąd uznał, że wymierzona kara jest trafna i wyważona.

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił wobec oskarżonego M. G. (1), a na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w stosunku do D. G. (1), na okresy próby wynoszący 3 lata. Zdaniem Sądu jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawców celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zastosowane wobec M. i D. G. (1) okresy próby będą swoistym sprawdzianem ich zachowania i pozwolą na ostateczne stwierdzenie, czy pozytywna prognoza co do dalszego zachowania każdego z oskarżonych okazała się trafna. Orzeczone w niniejszej sprawie kary wobec każdego z oskarżonych znajdują także odzwierciedlenie w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa oraz aprobatę i zrozumienie, iż za negatywne zachowania należy ponieść sprawiedliwą karę, a sankcje orzeczone wobec oskarżonych za takie będą postrzegane.

Zgodnie z art. 73 § 2 kk Sąd oddał oskarżonego M. G. (1), a na podstawie art. 73 § 1 kk D. G. (1), w okresie próby pod dozór kuratora. Dozór wobec M. G. (1) jest obowiązkowy z uwagi na fakt, iż sprawca jest młodocianym. Ten środek również winien pozytywnie wpływać na postępowanie oskarżonych w przyszłości. Jest to dodatkowy element, który powinien zapobiec demoralizacji oskarżonych i być dla nich pomocnym w dalszym postępowaniu.

Z uwagi na to, że oskarżeni popełniając przestępstwo z art. 278 § 1 kk działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 kk orzekł wobec obu oskarżonych obok kary pozbawienia wolności również grzywnę. Wymierzając każdemu z nich 20 stawek po 20,- złotych każda, Sąd miał na uwadze ich sytuacje majątkowe, możliwości zarobkowe, warunki osobiste i rodzinne. Decydując się na ten rodzaj kary Sąd uwzględnił motywacje oskarżonych, okoliczności popełnienia czynu oraz ich motywację i uznał, że grzywna będzie dla nich dodatkowym wyznacznikiem do zmiany swego postępowania w przyszłości. Winna także stanowić dla oskarżonych realną dolegliwość wynikającą z przypisanego im przestępstwa.

Pomimo, iż M. i D. G. (1) uzyskali korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa bowiem zabrane elementy metalowe sprzedali i otrzymali za to pieniądze, to Sąd zaniechał orzekania przepadku tej korzyści o czym mowa w art. 45 kk. Ta kwestia została pominięta w orzeczeniu.

Biorąc pod uwagę sytuacje materialne M. i D. G. (1), a także ich możliwości zarobkowe, na podstawie art. 627 kpk, Sąd zasądził od obu oskarżonych koszty sądowe. Zdaniem Sądu obaj oskarżeni są w stanie uiścić powstałe koszty bez istotnego uszczerbku dla własnego utrzymania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.